

- 1) Størhertugdømmet Luxembourg har — idet det har undladt at efterkomme forpligtelserne til i henhold til artikel 7, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne, at lade et uafhængigt, kompetent organ kontrollere, om reglerne for omkostningsregnskabsystemer er overholdt, og offentliggøre en overensstemmelseserklæring for 1998 og 1999, og idet det med hensyn til året 2000 ikke i praksis korrekt har anvendt foranstaltningerne i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, således som de er opretholdt ved artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), sammenholdt med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), for så vidt angår kontrol af, hvorvidt reglerne for omkostningsregnskabs-systemer er overholdt, gennem den nationale tilsynsmyndighed eller et andet kompetent organ, der er uafhængigt af teleorganisationen og godkendt af denne tilsynsmyndighed — tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i medfør af disse bestemmelser.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Størhertugdømmet Luxembourg bærer hver sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 23.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. december 2005

i sag C-63/04, *Centralan Property Ltd mod Commissioners of Customs & Excise* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 20, stk. 3 — investeringsgoder — fradrag af indgående moms — berigtigelse af fradrag — fast ejendom — afståelse ved to forbundne transaktioner, hvoraf den ene er afgiftsfri og den anden afgiftspligtig — fordeling)

(2006/C 36/15)

(Processprog: engelsk)

I sag C-63/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede

Kongerige), ved afgørelse af 21. februar 2003, indgået til Domstolen den 13. februar 2004, i sagen *Centralan Property Ltd mod Commissioners of Customs & Excise*, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Lohmus og A. Ó Caoimh (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 20, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at når en 999-årig lejekontrakt vedrørende et investeringsgode indgås med en person mod betaling af en væsentlig præmie, og når den resterende ejendomsret (»freehold reversion«) vedrørende dette gode overdrages tre dage senere til en anden person til et væsentligt lavere beløb, og disse to transaktioner

— er uadskilleligt forbundne, og

— består af en første transaktion, der er afgiftsfri, og en anden transaktion, der er afgiftspligtig,

— og såfremt disse transaktioner på grund af overdragelsen af retten til som ejer at råde over nævnte investeringsgode udgør leveringer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i samme direktivs artikel 5, stk. 1,

skal det pågældende gode indtil udløbet af berigtigelsesperioden anses for at være anvendt til en økonomisk virksomhed, der betragtes som delvist afgiftspligtig og delvist afgiftsfri i forhold til den respektive værdi af de to transaktioner.

(¹) EUT C 85 af 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 6. december 2005

i sag C-66/04, *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union* (¹)

(Fødevarer — forordning (EF) nr. 2065/2003 — røgaramaer — valg af hjemmel)

(2006/C 36/16)

(Processprog: engelsk)

I sag C-66/04, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 11. februar 2004, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldægtigede: R.

Caudwell og M. Bethell, bistået af Lord P. Goldsmith, QC, barrister N. Paines, QC, og barrister T. Ward), mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: K. Bradley og M. Moore), Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims, E. Karlsson og F. Ruggeri Laderchi), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-P. Keppenne og N. Yerrel), har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas og K. Schiemann, samt dommerne S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), K. Lenaerts, P. Küris, E. Juhász, A. Borg Barthet og M. Ilešić; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 6. december 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 24. november 2005

i sag C-136/04, **Deutsches Milch-Kontor GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas** (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(Eksportrestitutioner — forordning (EØF) nr. 804/68, 1706/89 og 3445/89 — ost, som er bestemt til forarbejdning i et tredjeland)

(2006/C 36/17)

(Processprog: tysk)

I sag C-136/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 3. februar 2004, indgået til Domstolen den 15. marts 2004, i sagen Deutsches Milch-Kontor GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Makarczyk, og dommerne R. Schintgen og R. Silva de Lapuerta (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares

Maduro; justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp, den 24. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Ost eksporteret i 1990, som efter sin beskaffenhed er bestemt til forarbejdning i et tredjeland, kan være omfattet af en eksportrestitution i henhold til artikel 17, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3904/87 af 22. december 1987, under forudsætning af, at varen henset til sin art og sammensætning kan henføres under en produktkode ifølge bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1706/89 af 15. juni 1989 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter, som fastsat ved nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, der findes i et bilag til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3445/89 af 15. november 1989 om den fuldstændige udgave af Nomenklaturen over Eksportrestitutioner for Landbrugsprodukter fra den 1. januar 1990.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 22. november 2005

i sag C-144/04, **Werner Mangold mod Rüdiger Helm** (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht München) (¹)

(»Direktiv 1999/70/EF — §§ 2, 5 og 8 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse — direktiv 2000/78/EF — artikel 6 — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grund af alder«)

(2006/C 36/18)

(Processprog: tysk)

I sag C-144/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeitsgericht München (Tyskland) ved afgørelse af 26. februar 2004, indgået til Domstolen den 17. marts 2004, i sagen Werner Mangold mod Rüdiger Helm, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, P. Jann, som fungerende præsident, afdelingsformændene C.W.A. Timmermans, A. Rosas og K. Schiemann samt dommerne R. Schintgen (refererende dommer), S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet og M. Ilešić; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 22. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: